

DAYANIŞMA

Havalar ısınınca karınca gözlerini açtı.
Yuvasından çıktı. Bahar gelmişti. Her taraf
yemyeşildi.

– Biraz dolaşayım, dedi.

Yürüdü, az sonra gök gürledi. Yağmur
yağmaya başladı. Ne yapacağını şaşırdı. Sular
onu göle yuvarladı. Bir yaprağın üzerine düştü.

– İmdat, imdat! diye bağırdı.

Sesini arı duydu. Koştı, karıncalara haber
verdi. Karıncalar toplandılar. Kelebek ve
arılardan yardım istediler. Arı ve kelebekler:

– Severecek yardım ederiz, dediler.

Gün boyu karıncayı aradılar.

Akşama doğru bir kelebek:

– İşte, işte! diye bağırdı.

Karınca, yaprağın üzerinde akıntıyla sürükleniyordu.

– Korkma seni kurtaracağız, dediler.

Arılar ve kelebekler yaprak ve ağaç dallarını ve çöpleri getirdiler. Gölün ağzına bıraktılar. Karıncalar da kum artıklarını yığdılar. Yaprağın sürüklenişini durdurdular. Bir arı da karıncayı yaprağın üzerinden aldı.

Karınca, dayanışma sayesinde ölümden kurtulmuştu.

Arkadaşlarına teşekkür etti. Bir daha onlardan habersiz bir yere gitmeyeceğini söyledi.